Zpravodaj Kocianovy houslové soutěže

pátek 6.5. 2011 | 53.ročník KHS | 3.číslo

Loňský laureát se vrátil ve velkém stylu

David Petrlík ve středu večer v Roškotově divadle exceloval.

Roškot´s Theatre on Wednesday evening: David Petrlík was brilliant.

Šestinásobný vítěz Národní francouzské soutěže mladých houslistů přijel do Ústí nad Orlicí již v pondělí večer a v rozhovoru pořízeném krátce před vystoupením byl plný optimismu. „Moc se těším na večerní koncert, uvidíme, jak dopadne. První repetice dopadla dobře, orchestr je super!“ uvedl krátce předtím, než si zabalil housle a vyrazil v doprovodu svých rodičů do Roškotova divadla.

Co ve středu od půl osmé večer zažili návštěvníci druhého festivalu, lze bez nadsázky nazvat hudební lahůdkou té nejvyšší kvality. Ve skvělé formě se představila nejen Komorní filharmonie Pardubice pod taktovkou Stanislava Vavřínka, ale především sólista a držitel titulu Laureát KHS 2010. Lehkost až hravost, s jakou zvládal svůj houslový part, si podmanila každého posluchače. Potlesk vestoje po posledních tónech byl přirozeným vyústěním skvělého výkonu, který se opět přiřadil k velké tradici Zahajovacích koncertů KHS.

Petrlíkovo podání slavného Mendelssohnova koncertu e moll sneslo ta nepřísnější měřítka, což potvrzuje i vyjádření Miroslava Němce, který výkony jednotlivých soutěžících na „Kociance“ již léta komentuje. „Každý laureát rok od završení své kariéry na KHS, jak ukazují i koncerty z minulých let, je po vítězství v soutěži maximálně rozehřátý. Jeho cesta stále vede vzhůru, zejména k prohloubení a hledání svého výrazu, získání větší suverenity. David Petrlík v Houslovém koncertu e moll F. Mendelssohna – Bartholdyho zaujal posluchače zasvěcené i nezasvěcené,“ míní redaktor zpravodaje a hned vysvětluje proč: „Zasvěcení vnímali jemné uchopení skladby, její komorní vyznění při zachování všech kvalit díla i interpretace. Bylo zajímavé porovnat Petrlíkovu interpretaci s některými až bouřlivými, mohutně pojatými nahrávkami, které jsem ve své diskografii v průběhu let měl možnost zaznamenat. Byli jsme svědky zastávky mladého člověka na cestě za velkým uměním.“ (jp)

PROGRAM DNES

6. května 2011

9.00 **2. kolo III. kategorie**
- vyhlášení výsledků III. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

14.00 **2. kolo IV. kategorie**
-vyhlášení výsledků IV. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

19.30 **Festivalový koncert**

Ústí n. O. - Návrat s velkým N, přídavek a závěrečný potlesk vestoje! Tak by šel ve stručnosti popsat středeční koncert posledního laureáta Kocianovy houslové soutěže, Francouze Davida Petrlíka. Mladého virtuosa ze země galského kohouta, který se ale za své české kořeny nestydí a rozhovor pro zpravodaj soutěže zvládne obstojně i v češtině! Rok od chvíle, kdy v jednom z nejtěsnějších soubojů o titul Laureáta KHS předstihl Julii Svěcenou, se představil za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice v sále Roškotova divadla. A středeční takřka dvouhodinový koncert nenechal nikoho na pochybách, že poslední Kocianův nástupce kráčí ve stopách slavného ústeckého rodáka velice úspěšně.

Petrlíka doprovodila Komorní filharmonie Pardubice pod taktovkou Stanislava Vavřínka.

Petrlík was accompanied with the Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice. Stanislav Vavřínek held the baton.

2010 Laureate David Petrlík comes back with style

Ústí nad. Orlicí - Great comeback, the bonus piece and standing ovation. This is a brief description of the last Laureate David Petrlík´s concert which took place in Roškot´s Theatre on Wednesday evening. The young virtuoso comes from the land of Gallic Cock but he is proud to have Czech roots. He can speak Czech very well what he proved during the interview for the competition daily newspaper.

A year after his narrow victory in 52nd Kocian´s Violin Competition David Petrlík appeared with the Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice and no doubt, he deserves to be Jaroslav Kocian´s successor.

Petrlík performed Mendelssohn-Bartholdy´s Violin Concerto E minor and let such an outstanding impression that the final standing ovation was a natural result.

Největší hudební inspirace předsedy Františka Novotného? Ticho...

Má mimořádně široký repertoár. Vystupuje s předními českými i zahraničními symfonickými tělesy. Koncertuje na významných pódiích evropských zemí, Japonska a Spojených států amerických. Nahrává pro zahraniční i české firmy. Spolupracuje s řadou rozhlasových a televizních společností. Kromě sólistické činnosti působí jako profesor houslové hry na Hudební fakultě JAMU. Pravidelně učí na mistrovských interpretačních kurzech u nás (každoročně v červenci na HF JAMU) i v zahraničí (Francie, USA, Japonsko). Je nositelem ceny italské rozhlasové a televizní společnosti RAI a medaile Henryka Wieniawského. V červenci ho čeká sedmnácté koncertní turné po Japonsku. Houslový virtuos a pedagog František Novotný.

Loni jste do Ústí nad Orlicí nemohl přijet kvůli účasti v porotě jiné mezinárodní soutěže. Čím to, že letos dostalo Ústí přednost?

Vzhledem k dlouholeté spolupráci s KHS jsem měl v diářích pro Ústí vždy rezervovány obvyklé květnové dny. Loni jsem byl pozván do poroty houslové soutěže Pražského jara, největší české mezinárodní soutěže, řazené k těm velkým světovým, která se v oboru housle koná jednou za několik let a jejíž termín se shodou okolností s KHS překrýval. Bylo to zajímavé, kromě vyslechnutí řady výborných a jednoho skutečně špičkového výkonu jsem se v porotě po letech setkal i se svým někdejším pedagogem Zakharem Bronem. Snad se na mne nikdo v Ústí nezlobil, že jsem minulý rok touto dobou věnoval čas dospělým houslistům.

Překvapila vás nabídka stanout v čele odborné poroty? Jedná se jen o formalitu, nebo je to pro Vás takříkajíc něco víc?

Víc bude určitě povinností… Být předsedou letošního soutěžního ročníku chápu na jedné straně jako projev důvěry, na straně druhé jen jako „jednorázové“ působení v této funkci. Rád bych pozdravil kolegu Pavla Hůlu a popřál mu úspěšné koncerty v zahraničí.

Před rokem se v Ústí sešla mimořádně nabitá konkurence, o čemž svědčí dva vítězové čtvrté kategorie. Dá se podle vás letos očekávat něco podobného?

Před jakoukoli soutěží nemám rád prognózy, odhady, spekulace, favorizování kohokoli. Ať už máte větší či menší přehled o případných kandidátech, vždy může přijít překvapení. Všichni soutěžící mají jediný pokus. Jestli se to někomu povede lépe či hůře bývá do značné míry i věcí momentálního štěstí. Rozhodnutí poroty je pak odrazem subjektivního, ale otevřeného vnímání jednotlivých výkonů. Na všechny se těším.

Před jednatřiceti lety, tedy v roce 1979, jste se stal laureátem KHS, o rok předtím jste vyhrál třetí kategorii. Vzpomenete si ještě na některé zajímavé momenty z před třiceti let? Jaké vzpomínky se vám vybaví?

Určitě tisíce nádherně kvetoucích petrklíčů na stráních – učiněná krása kolem chatek za městem, kde jsme bydleli. Na zimu v nich jsem už skoro zapomněl. (úsměv) Kromě toho si zpětně vybavuji několik z psychologického hlediska zajímavých zážitků a poučných momentů, které se v obměnách stále opakují. Soutěž je do jisté míry zátěžovou situací, a tak není divu, že na povrch vycházejí ne zcela běžné projevy různých charakterů.

Byla už tehdy soutěž tak kvalitní, jak se o ní hovoří nyní? Dá se vůbec porovnávat úroveň současných a tehdejších mladých talentů, pozorujete nějaké změny? Pokud ano, v čem?

Asi se shodneme, že „na housle virtuózně, snadno a rychle“ nebylo, není a pravděpodobně ani nebude možné. Těch, kteří se rozhodnou vážně se věnovat houslím, nikdy nebylo, není a nebude mnoho. Jako soutěžící pamatuji sice ročníky KHS s větším počtem houslistů, okruh s úrovní zájemců je však s mírnými odchylkami podobný. Podmiňují to mnohé okolnosti, mimo jiné i to, že je snazší dělat více věcí krátce a povrchně, jeden z průvodních znaků současnosti, než jednu dlouho a do hloubky. A to housle vyžadují.

Kromě toho, že jste uznávaným virtuosem, se intenzivně věnujete také hudební pedagogice. Považujete se osobně spíš za virtuosa, nebo naopak pedagoga?

Taková úvaha mě nikdy nenapadla. Mám stejně rád koncertní sál i třídu. Posluchače zajímá interpret, studenty navíc i pedagog. Propojení bohatých pódiových zkušeností se zkušenostmi „jak na to" mi připadá logické a přirozené. Příprava sólisty, to je samota s jogínskou koncentrací. Výuka dává možnost setkávání, vyžaduje hledání způsobů komunikace pro různé úrovně chápání, vhledů do problematiky v široké škále souvislostí.

Kde byste hledal vrcholy své dosavadní hudební kariéry? Je jím kupříkladu jmenování vysokoškolským profesorem v roce 2009?

Po pravdě řečeno, žádné vrcholy, kromě těch horských, nehledám a slovu kariéra nerozumím. Patrně máte na mysli něco, co bych spíš pojmenoval štěstím. Třeba v podobě setkání a spolupůsobení s několika opravdu velkými lidmi, kumštýři, a dary ve formě talentu a dispozic, z nichž však vyplývá odpovědnost. Nemyslím, že by to souviselo s jakýmkoli titulem.

V české „houslové kotlině" vyrostla řada velkých talentů, třeba Gabrielu Demeterovou nebo Pavla Šporcla zná i laik, který na klasickou hudbu jinak nezajde. Mají podle vás v současnosti své nástupce?

Před časem jsme se v televizním pořadu Na plovárně mohli setkat s houslovým virtuosem Gidonem Kremerem. Na otázku Marka Ebena, kdo by komu měl v hudbě sloužit, Gidon Kremer odpověděl: „Myslím, že interpret by měl sloužit skladateli." Marek Eben reagoval, že „je mnoho interpretů, kteří to vidí přesně opačně." Gidon Kremer souhlasně dodal: „Ano, a ti slouží jen sami sobě." Přál bych si, aby jak mezi houslisty, tak mezi posluchači bylo víc nástupců Kremerových.

Zabýval jsem se hodně osobou Jaroslava Kociana, jehož um v době jeho působení často porovnávali s Janem Kubelíkem. Koho z obou interpretů hodnotíte výše a proč?

Každý zralý interpret je originální a jakékoli srovnávání je minimálně diskutabilní. S veškerým respektem a úctou při ohlédnutí do české houslistické minulosti považuji za největší osobnost Vášu Příhodu. (úsměv)

A máte svého oblíbence mezi současnými houslisty ať už českými, či zahraničními?

Raději mám většinou starší světové nahrávky. Může to být méně stresující a tím více múzickou dobou, v níž vznikaly, dozajista však mimořádným uměleckým rozměrem interpretů. Nechci jmenovat a jakkoli tím ovlivňovat, je to otázka osobního vkusu a cítění. Přiznám se však, že pro vnitřní obohacení a inspiraci nejraději poslouchám sólisty na jiné nástroje, pěvce, orchestry. A mám-li být naprosto upřímný, nejraději mám ticho.

Ústí nad Orlicí už po několikerém působení v porotě KHS malinko znáte. Je něco, co vás v pořadatelském městě zaujalo?

Ústí je malebné město, milé a přívětivé s překrásným okolím, které bych moc rád poznal blíže.

Jan J. Pokorný

Výsledková listina
II. kategorie 53. ročníku KHS 2011

2. cena: ***Jekaterina Molodova****, Lotyšsko*
Kocian: Humoreska

3. cena: ***Tiffany Tan Chao-Min,*** *Velká Británie*
Falla: Španělský tanec

Veronika Manchur, *Ukrajina*

ČU I.: ***Larisa Palochová,*** *Praha 4*

ČU II.: ***Alise Bondarenko,*** *Lotyšsko*

ČU III.: ***Věra Bubancová,*** *Havířov-Město*

Results – 2nd Category of 53rd KVC 2011

2nd prize: **Jekaterina Molodova, Latvia**
Kocian: Humoreska

3rd prize: **Tiffany Tan Chao-Min,** *Great Britain*
Falla: Španělský tanec

Veronika Manchur, *Ukraina*

Honorable Mention of the 1st grade:
Larisa Palochová, *Praha 4*

Honorable Mention of the 2nd grade:
Alise Bondarenko, *Latvia*

Honorable Mention of the 3rd grade:
Věra Bubancová, *Havířov-Město*

Do druhého kola ze třetí kategorie postoupili:

Novotná Anna	Police nad Metují	**Zaykov Filip**	Praha
Eriksonaitė Erika Ieva	Litva	**Begović Sara**	Srbsko
Vážanská Miroslava	Praha	**Michálek Jan**	Praha
Maya Levy	Belgie		

Do druhého kola ze čtvrté kategorie postoupili:

Sandberg Emma	USA	Vlček Josef	Praha
Kostelecká Rebeka	Praha	Milaković Tijana	Srbsko
Schäferová Eva	Praha	Dominikusová Markéta	Praha
Koh Siu Han Brenda	Singapur	Nádvorníková Markéta	Police nad Metují

František Novotný, předseda poroty, hodnotí první kategorii:

Potěšila nás jednak velmi vysoká úroveň první kategorie a také účast, z původních sedmnácti si přijelo zahrát šestnáct soutěžících ze sedmi zemí. Polovina se dostala z prvního do druhého kola. Osobně jsem měl velkou radost, že někteří z nich už v tak útlém dětství projevují atributy zralého umělce. Tvoří na pódiu, dokážou tvořit dynamiku na jeden tah smyčcem. Vítězná Bulharka patří mezi výkony, které jsem zmínil. Rozhodně po zásluze první cena.
Domácí mohou určitě slavit. Máme velkou radost, že právě Hanička Jasanská byla takto oceněna. Na předávání cen jsem viděl, že z toho měla opravdu upřímnou radost.

Úroveň první kategorie mne rozhodně uspokojila a není to jen můj názor, ale i celé poroty. Byli jsme mile překvapeni!

František Novotný, the chairman of the jury about the first category:

We were satisfied with the high standard of the first category and with almost full attendance. Seventeen competitors were expected, sixteen of them arrived. Half of them progressed for the second round. I was delighted that some of them distinguished themselves with real artist features. The winner from Bulgaria is definitely one of them. She deserves the prize.
We are delighted that Hanička Jasanská who represented the local Art School was awarded as well. It was obvious that she was happy for it.

To sum up, the jury was nicely surprised of satisfying performances in the first category.

František Novotný, předseda poroty, hodnotí druhou kategorii:

Původně mělo soutěžit ve druhé kategorii dvanáct houslistů, ale přijelo jen šest. Z jakých důvodů nedorazili ostatní, nevím. Zato všichni účastníci postoupili do druhého kola vzhledem k tomu, že získali dostatečný počet bodů.
Důvodů neudělení první ceny bylo víc, především kvalita. Počet bodů u nejlepších nedosahoval výše počtu bodů první kategorie, kde jsme měli možnost vyslechnout krásné výkony. Dovolil bych si říci, že v jistých ohledech i výraznější a zralejší. Pokud by Bulharka, vítězka mezi nejmladšími, soutěžila o kategorii výš, byla by asi nejlepší.

Ve druhé kategorii nicméně nebyly špatné výkony, dvě účastnice jsme vybrali na závěrečný koncert. Nejlepší Lotyška, pokud bude hodně cvičit, má perspektivu.

František Novotný, the chairman of the jury, about the second category:

In the second category we expected twelve competitors, but only six of them arrived. I don´t know reasons why the others didn´t come. However, all violinists progressed for the next round because they had received enough points.
There were several reasons why we didn´t award the first prize. The best players of the second category didn´t receive enough points comparing to the first category in which we could have listened to great pieces. I dare to say that in a particular way the players of the first category were more mature. If the Bulgarian winner of the first category had appeared in the second one she would have been the best, I suppose.

Anyway, the competitors of the second category weren´t bad. We chose two girls for the final concert. The best of them, the Latvian, seems to be promising if she keeps working hard.

Jak to slyším já

2. kolo II.kategorie

Připomínám všem čtenářům, že se jedná o mé úplně bezprostřední dojmy coby houslového laika a nadšeného entuziasty – posluchače, zachycované přímo při výkonech soutěžících. Neupravuji je nijak ani při přepisu do počítače, domnívám se, že jejich kouzlo je právě v té bezprostřednosti.

Bondarenko Alise (Hudební škola Riga – Estonsko) - To to krásně vyšlo! První ranní skladba (Sarasate-Andaluská romance) je jak výběr od dramaturga KHS - vhodná na přivítání publika do nového dne. Interpretka si s ní lehce pohrává a to i ve virtuózních místech. Zvukový mistr ve studiu nebo porota určitě najde nějaké „mouchy" v intonaci, jako posluchač jsem ale spokojen. I ve druhé skladbě interpretka potvrzuje oprávnění vystoupit ve 2. kole KHS. Ve srovnání s dětmi o rok mladšími včera v 1. kategorii je vše dál. Napadá mě parafráze známého výroku: „Rok je malý krůček pro lidstvo, ale velký krok pro houslistu tohoto věku". Úvodní výkon, který spíše vzbuzuje očekávání. Mohou přijít lepší…

Manchur Veronika (Hudební škola Lviv – Ukrajina) – Suverénní nástup vzrůstem poměrně velké slečny (nar. 1999) přinesl ještě sytější zvuk. Rázné tóny úvodu atakují posluchače. Zvukový plán skladby je stále někde u silnějších poloh…
Druhá část skladby hrozí opět dramatickými tóny. Pro posluchače těžké sousto ve své expresivitě – houslistkou ale nepochybně dobře zvládnuté! Dobře postavený výkon, stále gradující k jistotě, virtuozitě. Posluchačsky velmi efektní!

Palochová Larisa (ZUŠ Lounských, Praha 4) – Opět se mi potvrzuje, jak je těžké zaujmout posluchače po některých výkonech, které se otisknou „do vzduchu„ a zanechají v sále svou atmosféru. Přitom děvče hraje také jako „o život", ale minutu mi trvalo, než jsem se na soutěžící zkoncentroval a než mě vtáhla do svého světa. Vynikající střed vystoupení! Naprosto bezchybná místa, která jsou blahem každého posluchače. Hudební svět Kabalevského melodiky vás také takt po taktu pohlcuje. Strhující závěr! Škoda toho nervózního rozjezdu v úvodu…

Molodova Jekaterina (Hudební škola Riga – Lotyšsko) - Kantiléna na úvod plným zvukem slibuje báječný romantický svět. Melodie si vás omotává, přitahuje, nutí vás poslouchat. To bylo hezké podání. Scherzo tarantella ukazuje druhou virtuózní polohu houslistky. Pro laika silný, bezchybný výkon, repertoárově, výrazově, technicky adekvátní k houslistce a jejím schopnostem, byť na horní hranici možností. Bravo! Dlouhotrvající potlesk publika. Určitě „medailové" umístění, na které bych si vsadil.

Bubancová Věra (ZUŠ B. Martinů, Havířov – Město) - Baletní scéna. Držím palce účinkující. Jít hrát a slyšet v zákulisí kaskády tónů předchozí soutěžící musí být záběr na nervy. Však také v úvodu vystoupení je evidentně na tónu houslí znát trému. Srovnání s předchozí houslistkou se dlouho nemohu zbavit. Tón této houslistky (celkový zvuk) je o poznání subtilnější. Přitom jsou přítomna virtuózní místa. Poctivý výkon, ale na „medailové" umístění zřejmě nedosáhne. Nyní klavír spolu s houslemi ve forte. Nejsem si jistý, jestli klavírního zvuku není moc, nezaniká drobátko houslistka? Nevím. Ve finále jako by klavír přebíral štafetu. Má to tak být?

Tan Chao-Min Tiffany (Hudební škola Bushey – Herts - Velká Británie) – Malá slečna v černém. Mám až pohádkový dojem z jejího vzhledu. Jej! To byl nástup! Prvními vteřinami si vás jak kouzlem malá houslistka vzala do svého světa! Vznášíte se na zvukové peřině, kterou vám soutěžící dávkuje, jak chce. Bravo! Spontánní potlesk po čísle (Falla) a po prvním čísle houslistky dodávám, že být houslistou já, chci hrát jen a jen s paní korepetitorkou Martinou Hájkovou. Zdobí každou skladbu! Druhá skladba ukazuje, jak náročné je udržet čistotu a vyrovnanost tónu v klasicistní hudbě (Mozart). Zejména za první část Mozarta půjde účinkující určitě nějaký ten bod dolů. Odvážný výběr skladby na 2. kolo II. kategorie, skoro se mi až chce polemizovat s pedagogem o nevhodnosti výběru skladby pro malou houslistku, technicky a dravostí i hravostí disponovanou pro úplně jiný typ hudby než pro rovné dlouhé tóny v adekvátní dynamice malého rozpětí, rámované fráze, dbající hudební formy… Toho Mozarta by v odpovídající kvalitě zahrál tak Josef Suk.

Mirek Němec

3. kategorie

Miroslava Vážanská

Kolik let již hrajete na housle?
Hraji asi deset let. Začala jsem, když mi byly čtyři roky.
How long have you been playing the violin?
I have been playing for ten years. I started when I was four.

Kolik hodin denně cvičíte?
Je to různé. Ze školy chodím pozdě, proto hraní doháním o víkendech.
How many hours do you practise every day?
It is various. I keep late hours from the school so I gain on playing at weekends.

Kdo vás přivedl ke hře na housle?
Když jsem byla malá, hrozně jsem chtěla na něco hrát. Učitelé mi doporučili housle.
Who brought you to playing the violin?
When I was small, I wanted to play the music instrument and my teachers recommended me to play the violin.

Máte talisman nebo rituál pro štěstí?
Talismany ani rituály nemám, prostě se vždy připravím.
Do you have a talisman or a ritual?
I don't have any talisman or ritual. I simply prepare well every time.

Co považujete za svůj zatím největší úspěch?
Největším oceněním bylo pro mne třetí místo na KHS. Získala jsem jej, když jsem zde byla poprvé před dvěma lety.
What do you consider your greatest achievement?
The greatest success was the third prize here in KVC. I received it when I was here for the first time two years ago.

Jan Michálek

Kolik let již hrajete na housle?
Hraji již šest let.
How long have you been playing the violin?
I have been playing for six years.

Kolik hodin denně cvičíte?
Jsem na hudebním gymnáziu. Trénuji, když mi zbyde čas. Obvykle kolem čtyř hodin.
How many hours do you practise every day?
I'm studying at a music high school. I practise when I have free time. It is usually at about four hours.

Kdo vás přivedl ke hře na housle?
Cestu jsem si k houslím našel sám. Moc se mi líbil jejich zvuk.
Who brought you to playing the violin?
I found the way by myself. I really loved the sound of violin.

Máte talisman nebo rituál pro štěstí?
Mám dřevěnou sovu. (usmívá se)
Do you have a talisman or a ritual?
I have my wooden owl. (smile)

Co považujete za svůj zatím největší úspěch?
Za svůj největší úspěch považuji, že jsem si mohl zahrát s Pražskou komorní filharmonií.
What do you consider your greatest achievement?
The greatest success is that I could play with Prague Philharmonic.

Ivan Idolenko – Moskva

Kolik let již hrajete na housle?
Hraji již pátým rokem.
How long time have you been playing the violin?
I have been playing for five years.

Kolik hodin denně cvičíte?
Trénuji tři až čtyři hodiny denně.
How many hours do you practise every day?
I train four or five hours every day.

Kdo vás přivedl ke hře na housle?
K hraní na housle mne přivedla maminka s tatínkem. Nyní cvičím sám.
Who brought you to playing the violin?
My mom and my dad brought me to the violin. Nowadays I play on my own.

Máte talisman nebo rituál pro štěstí?
Žádný talisman nemám. Nejlepší je se před vystoupením pořádně vyspat.
Do you have a talisman or a ritual?
I haven't got any talisman. The best is to sleep well before the performance.

Co považujete za svůj zatím největší úspěch?
Na soutěži Mstislava Rostropoviče jsem získal celkem tři druhé ceny. První z nich byla za sólový výstup, druhá za houslové duo a třetí za můj klavírní doprovod sólové flétny.
What do you consider your greatest achievement?
In Mstislav Rostropovich's Competition I have received three second prizes. The prize for the solo, for the duet and for the piano accompaniment for the flute.

(tt, tš, vs)

Co nevíte o Markétě Dominikusové

Pro místní je Markéta Dominikusová, soutěžící ve 4. kategorii, jakoby stále téměř domácí. Pochází z Letohradu, města spadajícího do okresu Ústí nad Orlicí. Od ZUŠ J. Kociana na letohradské náměstí vám ukáže tachometr auta deset kilometrů, takže je to „coby kamenem dohodil".

Markéta se začala učit hrát na housle u paní učitelky Miluše Barvínkové v Ústí nad Orlicí. Maminka Olga Dominikusová k tomu dodává: „Markétka na to velice ráda vzpomíná, bylo to takové hravé." V Letohradě byla žákyní Pavlíny Balcarové. V současné době studuje první ročník Pražské konzervatoře ve třídě prof. Pavla Kudeláska. Její maminka zdůrazňuje, že se Markéta u profesora Kudeláska doslova našla a velmi si chválí přátelskou atmosféru jeho vedení a celé třídy. Nezahálí ani o prázdninách – o těch loňských absolvovala kurzy u profesora Kudeláska, k přehlédnutí nebyla ani její účast na letní Akademii Václava Hudečka v Luhačovicích. V plánu je její další vystupování v tomto lázeňském městě.

Letos soutěžila Markéta v Polsku v Poznani. Z padesáti pěti soutěžících se jich dvanáct dostalo do druhého kola, Markéta mezi nimi získala čestné uznání. Na soutěži v Nové Pace zvítězila v šesté, nejstarší kategorii.

Markéta Dominikusová s maminkou.
Markéta Dominikusová with her mom.

Markéta bydlí v současné době v Praze. Ve škole připravuje se spolužáky komorní soubor, kde bude hrát první housle.

Hodně poslouchá hudbu období romantismu, ale má ráda i tvrdší „modernu". Hra na obligátní klavír jí nedělá potíže, je dobrá listařka.

Malinkou zajímavostí je, že letos si její maminka, klavíristka Olga Dominikusová, na KHS poprvé odpočine od korepetování svojí dcery. Šestkrát ji zde doprovázela, letos si ji konečně poslechne jako divák v sále. Jak říká Olga Dominikusová s úlevou na závěr našeho rozhovoru: „V prvním kole má čtvrtá kategorie sólovou skladbu a ve druhém kole ji bude doprovázet profesorka Forsterová!"

Zbývá ještě dodat, že dvakrát v průběhu let získala Markéta na KHS čestné uznání, třikrát třetí místo a jednou první.
Spolu s redakcí Zpravodaje KHS držíme palce!

Mirek Němec

Čtvrteční soutěžení v obrazech
(foto: foto Irena a Jan J. Pokorný)

II. kategorie

2nd category

III. kategorie

3rd category

IV. kategorie

4th category

Zdravíme profesora Václava Snítila!

Pro všechny, kteří se ptají, zda pan profesor Václav Snítil poctí letošní rok svojí návštěvou soutěž, které po dlouhé roky tiskl pečeť (dá se dokonce mluvit o určité éře soutěže) jako předseda poroty, odpovídáme: Prof. Václav Snítil soutěž letos nenavštíví, vše sleduje pouze zpovzdálí domova.

Na KHS vzpomíná stále, protože jako jeden z přímých žáků Jaroslava Kociana propagaci Mistrova odkazu a práci na soutěži zasvětil část svého života. Cituji z jeho dopisu organizátorům soutěže: „…připomínám si tak uplynulá léta, která ve vzpomínání jsou pro mne promísena s určitou nostalgií, protože názorově a citově i svým přesvědčením k té atmosféře patřím dosud. Ale vše se vyvíjí a pokračuje – tak i Kocianovo Ústí, což beru na vědomí – a přeji nově Vámi stvořenému modelu úspěch v jeho naplňování. Omlouvám se všem „Oušťákům“ za svou letošní neúčast. Jediným důvodem je můj „požehnaný“ vysoký věk.“

Za redakci dodávám, že přejeme Václavu Snítilovi mnoho zdraví. A tak jako on vzpomíná na soutěž, naopak já vzpomínám na roky, kdy jsem se železnou pravidelností v předvečer „Kocianky“ potkával Václava Snítila v jeho charakteristické elegantní černé baretce na procházce městem, kde procházel místa pro něho plná vzpomínek z let, kdy dojížděl do Ústí nad Orlicí za svým profesorem Jaroslavem Kocianem. Dovolím si optimistický závěr - pozdrav do Prahy: „Na shledanou za rok, pane profesore!“ **(mn)**

Představujeme legendy Kocianovy houslové soutěže

Před třiceti lety ovládla první kategorii, včera excelovala v divadle

Houslistka, sólistka světových orchestrů, violistka, laureátka Kocianovy houslové soutěže a členka umělecké rady AMU v Praze. Jistě okamžitě poznáváte Gabrielu Demeterovou.

Na housle hraje už od tří let. Studovala na Pražské konzervatoři. Od roku 1980 se účastnila mnoha zahraničních soutěží a získala řadu ocenění. Mezi její přední úspěchy patří účast na Mezinárodní soutěži Yehudi Menuhina v Anglii. V roce 1993 vyhrála všechny hlavní ceny včetně titulu absolutního vítěze a zvláštní cenu za nejlepší interpretaci díla J. S. Bacha, to vše poprvé v historii této prestižní soutěže. Je držitelkou titulu laureáta a ceny Hlavního města Prahy v houslové soutěži Pražského jara z roku 1992. Koncertuje v Evropě, USA, Jižní Americe i Japonsku. Spolupracuje s významnými orchestry a dirigenty po celém světě. K úspěšným koncertům patří například Dvořákův houslový koncert s dirigentem Liborem Peškem v pražském Rudolfinu, na jehož základě získala exkluzivní smlouvu u Supraphonu. Od roku 1995 byla sólistkou a uměleckou vedoucí komorního souboru Collegium českých filharmoniků. O deset let později založila vlastní soubor Collegium Gabriely Demeterové a působí v něm jako sólistka a umělecká vedoucí. Ve své zakladatelské činnosti pokračovala i nadále. V roce 2001 už měla vlastní mezinárodní hudební festival „ Barokní perly Gabriely Demeterové“, který podporuje mladé talentované hudebníky. Od ledna 2003 vede Nadační fond G. Demeterové, který se stal hlavním organizátorem jejího festivalu. Za svou hudební kariéru vydala třináct kompaktních disků. Po roce 2002 působila jako moderátorka hudebního magazínu České televize Terra musica, který mapuje aktuální kulturní dění. Od roku 2003 také spolupracuje se stanicí Vltava Českého rozhlasu. V květnu 2005 se dostala do povědomí fanoušků známé skupiny Sto zvířat, když pokřtila jejich DVD se záznamem koncertu, na kterém vystupovala jako exkluzivní host.

Za svůj výjimečný přínos v oblasti hudby, ale také za reprezentaci české kultury v zahraničí, jí byl v roce 2005 udělen titul Žena roku. **(vs)**

Na slovíčko s porotci

Mária Karlíková: „Vidět děti hrát je opravdu okouzlující“

Mária Karlíková je věhlasnou houslistkou a pedagožkou. Spolu s komorním souborem Pro Arte Musica a Bratislavským houslovým kvartetem vytvořila nahrávky pro rozhlas a televizi v Bratislavě či ORF ve Vídni. Vyučovala na VŠMU a Konzervatoři v Bratislavě, kde vykonávala funkci vedoucí smyčcového oddělení. Intenzivně se věnovala práci s mimořádně nadanými dětmi. Její žáci se nyní prosazují doma i v zahraničí a to jako sólisté, koncertní mistři či komorní hráči.

V porotě KHS je letos poprvé, a proto jsme se jí zeptali na její pedagogické zkušenosti a vlastní začátky na hudebním poli.

Jste zde jako porotkyně poprvé? Kdy a od koho jste obdržela pozvání?
Ano, jsem zde poprvé. Pozvání jsem dostala od pana profesora Novotného a velmi mě to potěšilo.

Vzpomenete si, kdy jste vzala housle poprvé do rukou?
Původně jsem byla klavíristka. Paní ředitelka hudební školy, kam jsem chodila, však přišla s nápadem, že bych mohla hrát na dva hudební nástroje. Navrhla mi housle a ty mě úplně očarovaly.

Kdy vás poprvé napadlo, že byste mohla pracovat jako hudební pedagožka?
Z maminčiny strany byla naše rodina zaměřená pedagogicky, takže jsem zůstala věrná tradici.

Prozradila byste nám, co máte na své práci nejraději?
Zatímco při práci na Konzervatoři a vysoké škole jde výsostně o přípravu na profesionální dráhu, při práci s dětmi odkrýváte často neuvěřitelné a nepředpokládané dispozice a talent. To mě na práci s dětmi fascinovalo, a potom kouzelné, neopakovatelné momenty, které s nimi zažívám.

Jaký je váš zatím největší zážitek z letošní KHS?
Obě druhá kola nižších kategorií, která jsem zatím slyšela, mi přinesla samá příjemná překvapení. Fascinuje mne, jak složité skladby si soutěžící vybírají a na jaké úrovni je dovedou zahrát. Nejvíce se mi líbí, když již tak mladí houslisté mají osobité tvoření tónů.

Máte sama v roli pedagoga zkušenosti z KHS?
V době, kdy jsem pracovala na konzervatoři, jsem všechny své přípravkáře prohnala touto soutěží. Získávali tu spoustu cen, dokonce jsem obdržela cenu pro pedagoga. Byl to pro mě veliký úspěch. KHS považuji za nenahraditelnou školu života pro mě i pro žáky.

Znáte zaručený „lék“ na nervozitu?
Myslím si, že zdravá tréma je potřebná. Nutností je mít především uvolněnou techniku. Když houslista tuší, že má nějaké „resty“, je nervozita větší. Předběžná vystoupení před soutěží jsou také velmi dobrou zkouškou.

Líbí se vám Ústí nad Orlicí? Byla jste tu už někdy?
Ústí je malebné městečko v krásném prostředí. Hlavně se mi líbí tato budova. Je to skvost nejen po architektonické stránce, ale také z hlediska vnitřního vybavení. Domnívám se, že se může měřit i s Roškotovým divadlem, ale pouze z hlediska architektury. Pokud jde o hraní, je ZUŠ mnohem lépe vybavená. **(tt)**

Peter Michalica
Cesta k úspěchu? Osobitost a komunikativnost

Peter Michalica je držitelem mnoha ocenění. Koncertoval ve více než třiceti pěti zemích čtyř kontinentů. Studoval na konzervatoři a VŠMU v Bratislavě, na Čajkovského konzervatoři v Moskvě i na Královské konzervatoři v Bruselu. V současné době působí jako profesor na bratislavské VŠMU a na JAMU v Brně, kde učí již jedenáctým rokem. Samozřejmě také stále koncertuje, jakýmsi posláním se pro něj stala i organizátorská činnost. Protože na Kociánově houslové soutěži není žádným nováčkem a jistě patří mezi výrazné osobnosti tohoto dění, dovolila jsem si mu položit pár otázek.

Zastavme se u vaší houslové kariéry. Vzpomenete si, kdy jste vzal poprvé housle do ruky?

Poprvé jsem vzal do rukou housle, když mi byly tři roky. Paradoxem je, že mě zpočátku nezaujaly jako hudební nástroj. Moje maminka byla učitelkou na základní škole. Uměla hrát na několik nástrojů, mimo jiné i na housle, které ale moc nepoužívala. Když jsem je v pouzdru ve skříni objevil, byl jsem fascinován všemi těmi zámky na pouzdře a otvory v houslích. Začal jsem do nich vhazovat peníze, protože to vypadalo jako dětská pokladnička. Obvykle se lidé přes housle dostávají k penězům. Já jsem to měl opačně, dostal jsem se přes peníze k houslím (smích).

Podporovala vás vaše rodina ve hře na housle?

Maminka mi umřela, když mi bylo šest let. Později mi umřela i babička. Nesl jsem to poměrně špatně. Právě tehdy jsem si uvědomil, jak moc mně hudba pomáhá. To bylo i impulsem pro mou hudební kariéru. Stejně jako hudba pomáhá mně, budu se i já snažit prostřednictvím hudby pomáhat lidem.

Co považujete za svůj doposud největší úspěch?

Když nepočítám nějaké špičkové zahraniční koncerty, výborné kritiky a ocenění, tak já osobně za největší úspěch považuji jistý zážitek. Jednou jsem hrál v Nižné na Oravě, kde v publiku bylo mnoho mladých lidí. O rok později jsem na stejné místo znovu dostal pozvání. Tehdy se mně po cestě porouchalo auto. Organizátorka mi volala, že potřebuje, abych dorazil, protože v sále na můj koncert čeká 150 učňů. Někteří z nich totiž byli na mém předešlém koncertu. Byl jsem fascinován, že 150 učňů si mě dobrovolně přišlo poslechnout.

Jakou hudbu rád posloucháte? Preferujete klasickou hudbu nebo je vám sympatický zcela jiný hudební žánr?

Když poslouchám hudbu „konzumním“ způsobem, jako doplněk nějaké činnosti, vážnou hudbu poslouchat nemohu. Začnu se okamžitě koncentrovat a automaticky ji analyzuji. Proto poslouchám vážnou hudbu pouze v případě, kdy si ji mohu plně vychutnat. Ve volném čase si rád poslechnu jazz a francouzské šansony.

Proč by podle vás měli lidé hrát právě na housle? Jsou oproti jiným hudebním nástrojům něčím výjimečné?

Každý nástroj je svým způsobem výjimečný, ale housle mají jednu silnou přednost. Při hře je držíme u srdce.

Myslíte si, že v dnešní přetechnizované době mají děti stále zájem o hru na hudební nástroje nebo je pro ně atraktivnější internet a televize?

V našich končinách je momentálně právě díky technickým vymoženostem tato činnost znevýhodněna. V klasických zemích západu je však situace trochu jiná. Je mně však líto, že v těchto zemích se věnují hraní většinou děti ze zámožnějších a středních vrstev.

Upadá podle vás v dnešní době kvalita hudebních soutěží?

Myslím si, že pokud něco upadá, tak je to možná kvantita účastníků, ale kvalita rozhodně ne. Co se kvality týče, ta určitě roste. Slavní virtuosové 19. století by byli z dnešní úrovně fascinováni.

Co byste doporučil mladým ambiciózním houslistům k úspěchu?

Je těžké odpovědět na to, jak najít cestu k úspěchu. Myslím si, že nejdůležitější je komunikativnost a samozřejmě i osobitost. Důležité je, aby interpreti byli přirození a upřímní. A snad nejdůležitější je zůstat sám sebou. Je to těžké zejména v dnešním světě plném snah o manipulování s jednotlivcem ze všech stran.

Jistě jste maximálně vytížený, proto se vás na závěr zeptám: zbývá vám volný čas i na jiné aktivity?

Moc volného času nemám. Ale zjistil jsem, že když je něco mimořádně magnetické, tak si člověk vždycky čas najde. Mimo hudby mne okouzluje výtvarné umění a čtu hodně poezii. Ta je snad nejbližší sestrou hudby ze všech Múz. Baví mě i fotografování, i když s mými silnými dioptriemi vidím poměrně špatně (smích). To jsou však spíš vedlejší zájmy.

Tereza Štochlová

Dana Vlachová o houslové hře:

„Nikdy jsem si nedokázala představit, že bych dělala něco jiného“

Jedna z našich porotkyní, která je mimo jiné profesorkou na Pražské konzervatoři, má za sebou nejen tři dny náročného hodnocení, ale také úterní vystoupení v kostele. Na atmosféru a dojmy z koncertu s její studentkou Julií Svěcenou, jsme se ptali v našem rozhovoru.

Kdy jste si poprvé uvědomila, že jsou housle váš život?

Já jsem si to uvědomovala postupně už od peřinky. Jako malé mi tatínek hrál u postýlky, když jsem nechtěla spát. Housle mě vždycky fascinovaly. Nikdy jsem si nedokázala představit, že bych dělala něco jiného.

Nastala ve vašem životě chvíle, kdy jste si řekla, že housle už nechcete nikdy vidět?

Ne, nenastala. Mě to vždycky bavilo. Netvrdím, že mě vždycky bavilo cvičit úmorné etudy a stupnice. Ale dělala jsem to, protože jsem si byla vědoma toho, že je to pro hraní nutné.

Máte svého oblíbeného hudebního skladatele?

Já mám strašně ráda hudbu Brahmse a samozřejmě české skladatele Dvořáka, Smetanu. Ale také jako osobnost mi asi nejvíce vždy imponoval Johannes Brahms.

Platí u vás, že „klasik poslouchá klasickou hudbu“, nebo relaxujete u jiného žánru?

Já poslouchám absolutně všechno. Poslouchám to, co poslouchají moji synové, moji přátelé. Zajímám se o všechno. Pokud mám čas, koukám na superstar a mám takový pocit, že to s hudebností našeho národa není až tak špatné. Když pozoruji mladé lidi při soutěžích v nejrůznějších žánrech, je vidět, že skutečně mají nadání, i když ho směřují někam jinam než na klasiku.

V odborné porotě se objevujete tradičně. Jak hodnotíte úroveň jednotlivých ročníků?

Vždy když stanovujeme povinné skladby, které jsou pro každou kategorii individuální, tak si říkám, že to ty děti nemohou zahrát. A vždy je bráním a myslím si, že by to mělo být něco méně obtížného. Pak sem přijedu za rok a zjistím, že ony se opravdu zvládly na svou kategorii připravit i přes tak nízký věk, a to je pro mě vždy velké překvapení. Samozřejmě i technická úroveň jde nahoru. Ty děti umí hrát strašně brzo, hrozně dobře. Například úroveň letošní první kategorie byla naprosto omračující.

Vracíte se do poroty KHS ráda?

Já se sem hrozně těším. Jako porotci jsme skvělý kolektiv a bereme svoji práci vážně a velmi zodpovědně. Když pak spolu trávíme chvíle mimo soutěž, tak je legrace a úžasná atmosféra. Každý z nás má co říct a co vyprávět. Hodně nám dává i kontakt s dětmi a jejich rodiči. Když vidím, že je zajímá názor poroty, tak mě to samozřejmě velmi těší.

Máte za sebou úterní koncert v kostele. Jak se vám hrálo na jednom pódiu s vaší studentkou?

Hrálo se mi výborně. Já ráda hraji s Jaroslavem, protože to je opravdu muzicírování, na které se pečlivě připravuji. Ale má to pro mě takovou uvolněnou atmosféru a s Julčou hrát je samozřejmě také příjemné. Ona je vždycky naprosto jistá. To není jako hrát se žákem, to je jako hrát s „parťákem“, s partnerem, s kamarádem.

Jaká je Julie Svěcená studentka?

Julča má velký respekt, bere přípravu na hodinu skutečně zodpovědně, stejně tak i docházky. Přijde na hodinu v den koncertu a já jí říkám „ A nechceš si raději odpočinout?“ a ona „ Ne, já nechci o tu hodinu přijít.“ Takže se snaží a pracujeme opravdu tvrdě.

Veronika Suchomelová

O dům dál: jak jsou na tom žáci a učitelé Střední školy uměleckoprůmyslové v Ústí nad Orlicí?

Ing. Ján Nagy

Kolik strun mají housle?
Asi čtyři.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Hudební skladatel.
Kdo napsal Mou vlast?
Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.

Mgr. Petra Moštěková

Kolik strun mají housle?
Čtyři. Vím to, protože na ně hraju.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Slavný houslista.
Kdo napsal Mou vlast?
Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.

Ing. Zdeněk Salinger

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Ústecký virtuos.
Kdo napsal Mou vlast?
Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.

Mgr. Markéta Moravcová

Kolik strun mají housle?
Šest.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Ústecký hudebník.
Kdo napsal Mou vlast?
Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.

Bednář Michal

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Nevím.
Kdo napsal Mou vlast?
Bedřich Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Taky, ne?

Jiří Jiříček

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Nevim.
Kdo napsal Mou vlast?
Nevzpomenu si.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Smetana.

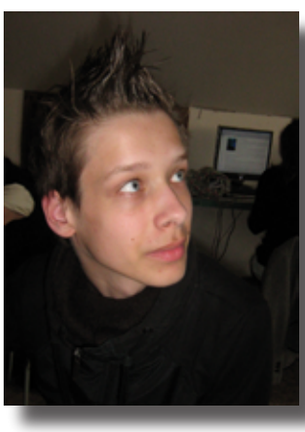

František Kabrhel

Kolik strun mají housle?
Čtyři.
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Jak to mám vědět?
Kdo napsal Mou vlast?
Jak to mám vědět? Kocian?
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Bedřich Smetana a František Kabrhel.

Tereza Strnadová

Kolik strun mají housle?
Šest?
Kdo byl Jaroslav Kocian?
Člověk.
Kdo napsal Mou vlast?
Bedřich Smetana.
Kdo významný se narodil v Litomyšli?
Taky on, ne?

Profesor Sýkora v Ústí slaví!

PROGRAM ZÍTRA

7. května 2011

10.00 Přijetí vítězů a zahraničních hostů starostou města (obřadní síň MěÚ)

14.30 Závěrečný koncert vítězů KHS 2011 (Roškotovo divadlo)

Váženému a milému
Prof. Adolfu Sýkorovi
k jeho významnému životnímu jubileu přeje
pevné zdraví a hodně radosti nejen z hudby
redakce Zpravodaje Kocianovy houslové soutěže

Šéfredaktor: Jan J. Pokorný

Redaktoři: Kateřina Řehořová, Miroslav Němec, Veronika Suchomelová, Tereza Tučková, Tereza Štochlová

Překlady: Kateřina Řehořová

Sazba: Aneta Mrázková, Milena Wetterová

Korektury: Eva Suchomelová

SDRUŽENÍ TABÁK-SAZKA Ústí N. Orlicí
561 16 Libchavy 123
Ivana SNÍTILOVÁ
mobil:603 223 583
Ladislav SNÍTIL
mobil:603 212 519

ČAJOVNA U BARVÍNKŮ

Petr Pirkl
Květiny ROSA
17. listopadu 69
562 01 ÚSTÍ NAD ORLICÍ
Tel.: 465 525 497

KOVO - ELEKTRO
Eliáš Jiří
Jednatel
KOVO-ELEKTRO s.r.o.
Vrbová 1080
562 01 Ústí nad Orlicí
tel: 465 523 968
mobil : 603 532 097
e-mail: kovo.elektro@worldonline.cz

STEPO S.R.O.

ZLATNICTVÍ
T.G.Masaryka 122
Ústí nad Orlicí
mobil: 777 663 048
Tomáš Jurco

knihkupectví nakladatelství Flétna

P.U.P. s.r.o.
cukrářství - Kociánova 84
562 01 Ústí nad Orlicí

- tlumočník a překladatel německého jazyka
- celoroční pronájem rekreační chaty v Českém Švýcarsku
- doučování německého jazyka

Herbert Kögler
Dukelská 321
562 01 Ústí nad Orlicí
tel/fax/zázn. : 465 523 712
mobil : 604 569 743
e-mail : koegler.h@tiscali.cz

TETA DROGERIE

Votava & Votavová s.r.o.
vedení účetnictví
Lanšperská 115
562 06 Ústí nad Orlicí
IČ: 259 45 131
DIČ: CZ 25945131
Ing. Vladimír Votava
Mob: 777 856 050
Tel: 465 553 232
Fax: 465 553 377
E-mail: votava@votavovi.cz
www.votavovi.cz

r-evolution graphic studio
vlastimil daněk ml.
TGM 409, 562 01Ústí nad Orlicí
tel.: 775 221 183,
e-mail: info@r-evolution.ws
icq: 89025435
www.r-evolution.ws

DÁRKY Vanda

Hodiny - Klenoty
Radim Doleček

KAJA UnO

Drogerie Teta
BC Projekt
Ing. Miroslav Stránský
Histologická a cytologická laboratoř MUDr. Jan Nožička

Zlatnictví Salaba
Razítka Apos Ing. Pavel Petraš
Boutique Fleur Jiřina Veverková
Geodes v.o.s. Jablonné nad Orlicí
Stavební firma Stejskal Zdeněk

MUDr. Antonín Svoboda

Hračky Renata Vaňová

MVDr. Jaroslav Pirkl

Ing. Petr Šilar, senátor

JUDr. Věra Rittichová, advokátka

MUDr. Hana Prchalová

MUDr. Soňa Gabalcová

MUDr. Zuzana Brádková

MUDr. Jan Brádka

JUDr. Josef Filip, advokát

Mgr. Jana Filipová, notářka

Mgr. Ondřej Filip, advokát

Ing. Rudolf Jonák

MUDr. Jitka Řezníčková

Móda U zlatého lva Marie Koštová

Sport Bárt Mgr. Jiří Holubář

MUDr. Miroslav Blanař

Pohoda Vladimír Langr